

og da Vilkaarene blev saaledes som efter Lovforslaget her, saa mente jeg ikke, at Staten kunde være tjent med en anden Ordning end den, her er opnaaet.

Jeg kan slet ikke give det ærede Medlem Ret i, at man ved denne Ordning bliver af med Jorden uden at faa noget som helst for den. Hvorledes det ærede Medlem opstiller det Regnestykke, forstaar jeg ikke. Hvis Stedet blev bortforpagtet — og jeg er ganske overbevist om, at man ikke for Forpagtningen vilde opnaa et Beløb svarende til Renten af den Sum, vi nu faar paa Stedet — saa skulde vi dog alligevel betale Skovfogeden de 500 Kr. for Afsavn. Det Beløb vinder vi da, thi det kan vi betale herigennem. Dernæst skulde vi bygge et nyt Skovfogedsted til Brug for Skovfogeden, og det vilde selvfølgelig koste akkurat den samme Sum. Følgelig er man altsaa ganske vist blevet af med Jorden, men vi har faaet 500 Kr. til Skovfogeden, og vi har faaet et nyt Skovfogedsted.

Det ærede Medlem siger: Saaledes vilde ingen privat Mand handle. Jeg har imidlertid taget min Stilling til dette Lovforslag, som om det var min egen Jord, det drejede sig om, og jeg tror, det er en forstandig Ordning at træffe i Øjeblikket. Noget andet er, at jeg af andre Grunde kunde ønske, at man gik andre Veje, men det sagde jeg ogsaa ved første Behandling. Hvis man gennem Forhandlingen baade i det andet Ting og i dette Ting har faaet det Indtryk, at Rigsdagen er inde paa den Tanke, at man ikke skal sælge Statens Jord, men bortforpagte eller bortfæste den, skal jeg, som jeg ogsaa udtalte ved Forhandlingen her, yde min Støtte dertil. Man maa give den ærede Ordfører (Ole Hansen) Ret i, at en saadan Tale hverken i dette eller i det andet høje Ting har været fremsat tidligere, naar vi har haft lignende Lovforslag til Behandling.

Med disse Ord vil jeg slutte. Jeg anbefaler Forslaget til Vedtagelse i dette høje Ting; thi hvis man ikke faar det vedtaget, kommer altsaa Skovfogeden fremdeles til at bo i dette Skovfogedsted. Han kan meget godt bo deri, det er rigtigt, men det er til Gene for Skovdistriktet, idet han da ikke saa godt kan gøre sit Arbejde, og han kan heller ikke faa saa meget ud af den Jord, at det staar i Forhold til de 500 Kr., han faar som Godtgørelse for den, fordi den er vanskelig at drive.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 263)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal derefter gaa over til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 59; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2285).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Pedersen): Det er jo Valglovens Opgave at føre ud i Livet Grundlovens Bestemmelser om, hvorledes Rigsdagen sammensættes. Disse Hovedbestemmelser om Valgret og Valgbarhed gaar altsaa fra Grundloven over i Valgloven, og medens Valgloven i øvrigt behandles som enhver anden Lov og kan ændres, naar begge Ting bliver enige derom, kan selvfølgelig disse Bestemmelser, som stammer fra Grundloven og er i Overensstemmelse med Grundloven, ikke ændres uden en Grundlovsforandring. Foruden Hovedbestemmelserne om Valgret og Valgbarhed har Grundloven tillige mer eller mindre bestemte Bestemmelser om Rigsdagsmændenes Antal og om Princippet for Valgmaaden. Juni-Grundloven har ingen Tal for Rigsdagsmændenes Antal. Den indskrænkede sig til at sige om Folketinget, at der omtrent skulde være en Folketingsmand for hver 14,000 Indbyggere, og om Landstinget sagde den kun, at Landstingets Medlemsantal skulde være omtrent Halvdelen af Folketingets. Ved Forandringen i 1866 beholdt man den samme Regel om Folketinget, at Folketingsmændenes Antal skulde staa i et vist omtrentligt Forhold til Folketallet, man forøgede kun Forholdstallet fra 14,000 til 16,000. Men samtidig slog man fast, at Landstingets Medlemstal skulde